

Guruns fem visdomar

(Saga från Indien)

Det var en gång en stilig ung man som hette Ram Singh. Han blev vän med alla han mötte och borde ha levt ett lyckligt liv, om det inte hade varit för hans enda ovän – hans styvmor. De var omöjligt för dem att komma överens. Till slut bestämde sig Ram Singh för att lämna sitt hem och söka lyckan i vida världen, fast han egentligen inte hade åldern inne för det. Han gick till en guru, en vis man, som hade undervisat honom sedan han var ett litet barn. Han berättade för gurun om sin önskan att lämna hemmet, men den gamle mannen avrådde honom från detta. ”Stanna i din fars hus. Det är bättre att ha en halv limpå bröd än att söka en hel ute i världen”, förklarade gurun. Men Ram Singh gav sig inte. Han hade redan bestämt sig och ville bara ha en lyckönskning av sin gamle lärare. ”Nåväl”, sade gurun. ”Då ska du få fem kloka råd av mig. Minns dem på din färd och allt ska gå dig väl. Nummer ett: Lyd alltid utan att tveka den order som din husbonde ger dig. Nummer två: Tala aldrig ovänligt eller med hårda ord till någon. Nummer tre: Ljug aldrig. Nummer fyra: Försök aldrig verka lika fin som de som är finare än vad du är. Nummer fem: Vart du än går, stanna alltid en stund och lyssna då du hör en vis man tala.” Ram Singh tackade sin guru och vandrade ut i världen. Efter några dagar kom han till en stor stad. Där fick han reda på att en av stadens mäktiga män, visiren, just hade gett sin närmste tjänare sparken och letade efter en ersättare. Ram Singh sökte upp visiren och eftersom ynglingen var klok, godhjärtad och stilig blev han strax anställd som tjänare åt den store mannen.

En tid senare fick visiren ett bud från rajan, hans härskare, att de skulle ge sig ut på en lång resa. Ram Singh följde också med i ett stort följe av elefanter, kameler, köpmän, tjänare och soldater. Deras färd tog dem genom en stor öken. Alltför fort tog vattnet slut och karavanen började leta efter en by eller stad. Snart fann de en liten by, men där förklarade människorna skrämt att de inte kunde släcka törsten på hela det kungliga följet med deras lilla brunn. Det enda alternativet var en källa som låg i ruinerna efter ett palats utanför byn. Men detta ställe sades vara hemsökt av demoner och onda andar, ty ingen hade någonsin återvänt därifrån. Visiren strök sitt långa skägg och funderade ett tag.

Så ropade han på Ram Singh. "Kom min tjänare", sade visiren. "Det finns ett talesätt: Ingen man går att lita på förrän han provats. Jag vet att du är klok och inte av den vidskepliga sorten. Gå till ruinen av det gamla palatset och hämta vatten åt rajan och hans folk."

Ram Singh band två kopparkärl vid en åsna och tog själv ett kärl i varje hand. Sedan gav han sig av mot ruinen. När skymningen föll var han framme. Vid botten av en vit alabastertrappa fann han en källa, från vilken det rann en ständig ström av klart vatten ut i en bassäng. Här sänkte han ned kopparkärlen och fyllde dem med vatten. Men just som han var färdig hörde han tunga fotsteg komma dundrande nerför trappan. Det var en jätte med bister uppsyn. I ena handen bar han en lykta och i den andra bar han försiktigt ett människoskelett. "Säg mig, o dödliga, vad du tycker om min fagra hustru!" mullrade jätten. Eftersom

Ram Singh var en klok och insiktsfull ung man förstod han genast vad jätten menade. Skelettet han bar på hade en gång varit hans fru, en vanlig människokvinna. Men eftersom jätten var odödlig hade hon tynat bort av ålderdom, och i sin sorg hade jätten behållit hennes ben och i hans fantasi var hon lika vacker och levande som alltid. "Sannerligen har jag aldrig sett en så skön kvinna!" sade Ram Singh. "Äntligen en som har ögon att se med!" utropade jätten. "De andra som kommit hit svarade att hon blott var en hög torkade ben och därför dräpte jag dem alla. Eftersom du är en hövlig, klarsynt ung man ska jag hjälpa dig." Försiktigt lade jätten ner skelettet på golvet och grep tag i de tunga vattenfyllda kopparkärlen. Han bar dem med lätthet upp för alabastertrappan och satte ned dem på marken utanför ruinen. "Eftersom jag tycker om dig ska du få be mig om en tjänst, vilken som helst", sade jätten. "Kanske vill du att jag ska visa dig var döda kungars guldschattnar ligger begravda?" Men Ram Singh skakade bara på huvudet och sade: "Nej, i så fall vill jag bara att du och din hustru ska lämna denna ruin, så att folk kan komma hit och hämta vatten." Jätten hade nog väntat sig någon svårare uppgift, ty hans ansikte sken upp och han lyfte upp sin hustrus ben och lämnade genast ruinen med stora steg.

Då Ram Singh och åsnan återvände till Rajans läger med vattnet berättade han inte vad som hade hänt, men förklarade att källan nu var öppen för vem som helst att använda. Rajan blev mäktigt imponerad och befallde genast visiren att byta ut Ram Singh mot en av sina egna tjänare. Alltså blev nu Ram Singh tjänare till en av de mäktigaste männen i Indien.

Allteftersom tiden gick gjorde Ram Singh intryck på alla i palatset och han skaffade sig vänner överallt. Till slut gjorde rajan honom till skattmästare över den stora skattkammaren. Men en man såg på Ram Singhs framgångar med stor avundsjuka. Det var rajans egen bror, som hade planer på att störta rajan och göra sig själv till härskare. Hans sluga plan gick ut på att få över Ram Singh på sin sida för att på så sätt komma åt skattkammaren. Sedan kunde han med pengarna utrusta en egen armé.

Rajans bror inledde en lång kampanj för att vinna Ram Singhs förtroende. Till en början handlade det bara om smicker. Detta övergick i små gåvor och till slut erbjöd han den unge mannen sin dotters hand i giftermål. Ram Singh var smickrad, men mindes guruns visdomsord: ”Försök aldrig verka lika fin som de som är finare än vad du är.” Alltså tackade han nej till äktenskapet.

Rajans bror trodde inte sina öron! Nu var han så rasande att han istället började baktala Ram Singh för rajan. Han berättade att den unge mannen hade börjat stjäla ur skattkammaren och skrattade åt rajan bakom hans rygg. Rajan blev så klart upprörd över detta och gav sin bror fria händer att hantera problemet som han ville. Så rajans bror tänkte ut en djävulsk och listig plan. Han skrev ett brev till en utpost med vakter, som bevakade utkanterna av staden. I detta brev stod att vakterna genast skulle döda den som levererat brevet, hugga av hans huvud och ta med det till rajans palats. Rajans bror gav Ram Singh meddelandet och skickade iväg honom till utposten. Men bredvid vakternas läger låg ett litet tempel. När Ram Singh passerade det hörde han en guru föreläsa där inne och mindes sin egen gurus visdomsord: ”Vart du än går, stanna alltid en stund och lyssna då du hör en vis man tala.” Alltså satte han sig ner bland de andra som lyssnade och lade brevet bredvid sig. Timmarna gick och rajans bror väntade otåligt på att få Ram Singhs huvud levererat till sig. Till slut förklädde han sig i köpmannakläder och gav sig av till vaktutposten för att se vad som hänt. Där fick han syn på Ram Singh bland dem som lyssnade på den visa gurun. Brevet låg på marken bredvid ynglingen. Rajans bror blev så rasande när han såg detta att han inte tänkte sig för. ”Du skulle ju leverera det här!” gormade han åt Ram Singh (som inte kände igen honom) och grep brevet. ”Hur svårt kan det vara att klara av??” Med dessa ord stegade rajans bror fram till en av vaktposterna och lämnade brevet. Då vakten läst brevet och sett rajans eget sigill på det drog han plikttroget sitt svärd och högg huvudet av rajans bror.

Något senare den dagen dök en vaktpost upp i rajans palats och levererade ett huvud insvept i en filt, tillsammans med det ödesdigra brevet. Rajan blev bestört när han fick se sin brors huvud men när han läste brevet och fick höra att det egentligen var Ram Singh som skulle ha levererat det, började han lägga ihop två och två. Han visste att hans bror var en äregirig man och räknade snart ut komplotten som var menad att störta hans styre. Därmed kunde Ram Singh fortsätta sitt liv som skattmästare i rajans palats. Så småningom gifte han sig med en enkel flicka från folket och tillsammans fick de en massa barn och levde så lyckliga som någon människa kan begära av livet.